

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 12.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.12.16>

УДК 351.72

Д. О. Березовський,

к. держ. упр., доцент, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та публічного адміністрування, Заклад вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая»

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9529-8505>

ПІСЛЯВОЄННЕ ВІДНОВЛЕННЯ: РОЛЬ ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУЦІЙ У ГАРАНТУВАННІ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ

D. Berezovskyi,

*PhD in Public Administration, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Management, Marketing and Public Administration, Higher Education Institution “Academician Yuriy Bugay International Scientific and Technical University”*

POST-CONFLICT RECOVERY: THE ROLE OF GOVERNMENT INSTITUTIONS IN SECURING ECONOMIC STABILITY

У статті здійснено комплексний аналіз ролі державних інституцій у забезпеченні економічної стійкості України в період післявоєнного відновлення. Обґрунтовано, що ефективне державне управління, інституційна спроможність та узгоджена діяльність органів публічної влади є ключовими передумовами подолання наслідків повномасштабної збройної агресії російської

федерації проти України. Досліджено повноваження та компетенції центральних органів виконавчої влади, фінансових регуляторів і органів місцевого самоврядування у сфері відбудови, відновлення економічної активності та забезпечення макрофінансової стабільності. Підкреслено, що не лише органи державної влади, але й органи місцевого самоврядування є центральними суб'єктами реалізації політики післявоєнного відновлення. Органи місцевого самоврядування здійснюють стратегічне планування розвитку територій, реалізують інфраструктурні проєкти, управляють комунальною власністю, формують та контролюють місцеві бюджети, а також забезпечують адресність і соціальну справедливість відбудови.

Автором акцентовано увагу на необхідності розроблення Закону України «Про основні засади відновлення України», в якому буде деталізовано основні правові, організаційні та фінансові засади для здійснення ефективного, прозорого та підзвітного відновлення України, оскільки правовий режим воєнного стану триває і на момент підготовки цієї наукової публікації, кількість знищеної української інфраструктури тільки зростає.

Особливу увагу приділено нормативно-правовому регулюванню процесів післявоєнного відновлення, ролі бюджетної та інвестиційної політики, а також значенню прозорості, цифровізації та інституційної модернізації системи публічного управління. Зроблено висновок про необхідність удосконалення законодавчого забезпечення відновлення України шляхом формування єдиної системи правових, організаційних та фінансових механізмів, спрямованих на забезпечення економічної стійкості держави.

The article offers a comprehensive examination of the state institutions' role in ensuring Ukraine's economic resilience during the post-war recovery period. It substantiates that effective public governance, institutional capacity, and coordinated activity of public authorities are key prerequisites for overcoming the consequences of the full-scale armed aggression of the Russian Federation against Ukraine. The powers and competences of central executive authorities, financial regulators, and local self-

government bodies in the areas of reconstruction, restoration of economic activity, and ensuring macroeconomic and financial stability are examined.

It is emphasized that not only state authorities but also local self-government bodies act as central actors in the implementation of post-war recovery policy. Local self-government bodies carry out strategic territorial development planning, implement infrastructure projects, manage communal property, form and control local budgets, and ensure the targeted and socially just nature of reconstruction efforts.

The author draws attention to the necessity of developing the Law of Ukraine “On the Fundamental Principles of the Recovery of Ukraine,” which would detail the main legal, organizational, and financial foundations for effective, transparent, and accountable recovery of the state, given that the legal regime of martial law remains in force at the time of preparing this scientific publication and the scale of destroyed Ukrainian infrastructure continues to grow.

Special attention is paid to the legal regulation of post-war recovery processes, the role of budgetary and investment policy, as well as the importance of transparency, digitalization, and institutional modernization of the public administration system. The article concludes that there is a need to enhance the legislative framework for Ukraine’s recovery by establishing a unified system of legal, organizational, and financial mechanisms that ensures the state's economic resilience.

Ключові слова: *відновлення, економічна стійкість, державні інституції, державна політика, публічне управління, інвестиції, інституційні механізми, інституційна спроможність, фінансовий контроль, цифрова трансформація.*

Keywords: *recovery, economic resilience, state institutions, public policy, public administration, investment, institutional mechanisms, institutional capacity, financial control, digital transformation.*

Постановка проблеми. Після повномасштабної збройної агресії російської федерації Україна зіткнулася з масштабними руйнуваннями, демографічними втратами, зниженням економічної активності та різким зростанням бюджетного навантаження. За даними Світового банку, загальна

вартість руйнувань і потреб у відновленні перевищує 500 млрд дол. США [1], що ставить Україну у ситуацію, де ефективне державне управління та працездатність інституцій стають ключовими умовами відновлення.

За таких умов роль держави набуває особливого значення, оскільки саме вона через уповноважені органи повинна забезпечити макроекономічну стабільність, створити прозорі умови для інвестицій, координувати міжнародну допомогу, формувати інституційні рамки післявоєнної економіки та гарантувати справедливість і ефективність відбудови. Водночас державні інституції стикаються з багатьма викликами, зокрема такими, як-от: обмеженість бюджетних ресурсів, потреба у підвищенні прозорості, необхідність оновлення кадрового потенціалу, складність у реалізації багаторівневих проєктів відбудови.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Зазначимо, що з початку введення правового режиму воєнного стану в Україні багато науковців розмірковували над різними аспектами повоєнної відбудови, досліджували можливі інституційні механізми її реалізації. При цьому всебічного аналізу участі державних інституцій у процесах відновлення та зміцнення економічної стійкості України після завершення воєнних дій проведено не було. З огляду на вищевикладене, **метою статті** є комплексний аналіз ролі державних інституцій у забезпеченні економічної стійкості України в період післявоєнного відновлення. Для досягнення цієї мети передбачається виконання таких завдань:

охарактеризувати особливості післявоєнного відновлення України та основні економічні виклики;

проаналізувати компетенції та повноваження ключових державних інституцій, задіяних у процесах відбудови;

дослідити нормативно-правові акти, що регулюють відновлення держави та її економіки.

Виклад основного матеріалу. Стратегія повоєнного відновлення економіки України в умовах євроінтеграції є надзвичайно важливою і комплексною ініціативою, яка передбачає одночасну реалізацію кількох взаємопов'язаних напрямків. Основні зусилля спрямовані на відновлення промислового потенціалу країни, модернізацію критичної інфраструктури та

розвиток інноваційних секторів економіки. Важливою складовою цієї стратегії є залучення міжнародних інвестицій, що не лише сприятиме відновленню економіки, але й стимулюватиме довіру іноземних партнерів до України як надійного економічного партнера [2]. На наше переконання, у цьому контексті визначальне значення має економічна стійкість країни, яка у післявоєнних умовах розкривається як здатність держави: (1) забезпечувати безперервність роботи економічних інститутів; (2) підтримувати бюджетну рівновагу; (3) організувати ефективне відновлення інфраструктури; (3) створювати умови для розвитку бізнесу; (4) гарантувати соціальну захищеність населення; (5) сприяти поверненню людського капіталу та інтелектуальних ресурсів.

Першочергово для реалізації вказаних напрямків у державі повинна функціонувати злагоджена система органів публічного управління й узгоджена нормативно-правова база, яка регламентуватиме повноваження таких органів державної влади й місцевого самоврядування, а також принципи прозорості, ефективного державного управління, багаторівневого планування, участі громад, цифровізації процесів повоєнної відбудови. Зупинимось більш докладно на розгляді вищевказаних компонентів, необхідних для реалізації складових економічної стійкості в умовах післявоєнної відбудови держави.

Серед всієї системи центральних органів виконавчої влади, що функціонує в Україні, у забезпеченні економічної стійкості особливу роль відіграють:

Кабінет Міністрів України. Виходячи з аналізу положень Основного Закону України [3, ст. 116], а також положень Закону України «Про Кабінет Міністрів України» [4, ст. 2, 20, 21] приходимо до висновку, що у контексті післявоєнного відновлення Кабінет Міністрів України формує загальну архітектуру державної політики відбудови, визначає пріоритетні галузі фінансування та напрями використання бюджетних і міжнародних ресурсів.

Міністерство економіки України забезпечує формування програм економічного розвитку, регулювання інвестиційної діяльності, управління державно-приватним партнерством, створення умов для розвитку експорту [5]. Приміром, на основі Закону України «Про інвестиційну діяльність» воно здійснює державну підтримку проєктів із залученням міжнародних фінансових

інституцій [6]. Зокрема, Міністерство економіки реалізує механізми державної підтримки інвестиційних проєктів, у тому числі: проєктів за участю міжнародних фінансових організацій; стратегічних інвестицій у пріоритетні сектори економіки; проєктів, спрямованих на відбудову зруйнованої інфраструктури. Таким чином, Міністерство економіки відіграє ключову роль у формуванні інвестиційного фундаменту післявоєнного відновлення.

Міністерство фінансів України відповідно до Положення про Міністерство фінансів України забезпечує макрофінансову стабільність, формує податкову та бюджетну політику, контролює державний борг, координує бюджетне фінансування програм відновлення відповідно до Бюджетного кодексу України [7]. У період післявоєнного відновлення Міністерство фінансів координує: фінансування програм відбудови за рахунок державного бюджету; розподіл міжнародної фінансової допомоги; контроль за цільовим та ефективним використанням бюджетних коштів. Це дозволяє забезпечити фінансову дисципліну та стабільність у процесі масштабної відбудови держави.

Також окремо слід відзначити Національний банк України, який відповідно до Конституції України та Закону України «Про Національний банк України» Національний банк України є центральним банком держави та відповідає за стабільність грошової одиниці України [3, ст. 99; 8, ст. 6]. При цьому Національний банк України здійснює монетарну політику; забезпечує стабільність банківської системи; регулює діяльність фінансових установ; сприяє фінансовій стабільності держави [8, ст. 7]. На підставі викладеного підкреслимо, що у контексті післявоєнного відновлення особливого значення набувають ініціативи Нацбанку України щодо: підтримки банківського кредитування економіки; зниження фінансових ризиків; запровадження механізмів страхування воєнних ризиків для інвесторів.

Ще одним суб'єктом публічного управління, який відіграє важливу роль у процесі післявоєнної відбудови є Фонд державного майна України. Його правовий статус визначено Законом України «Про Фонд державного майна України», відповідно до якого цей орган центральної виконавчої влади зі спеціальним статусом здійснює державну політику у сфері управління об'єктами

державної власності та приватизації. Зокрема, Фонд: реалізує програми приватизації; управляє корпоративними правами держави; впроваджує сучасні підходи до управління державним майном [9, ст. 4]. На підставі аналізу нормативно-правового регулювання діяльності Фонд державного майна України наголосимо на тому, що його діяльність в сфері післявоєнного відновлення спрямована на: підвищення ефективності використання державних активів; залучення інвестицій через прозору приватизацію; створення фінансових ресурсів для реалізації програм відбудови.

Таким чином, центральні органи виконавчої влади та фінансові регулятори України формують інституційний каркас післявоєнного відновлення, забезпечуючи стратегічне планування, фінансову стабільність, інвестиційну привабливість та ефективне управління державними ресурсами. Узгоджена діяльність Кабінету Міністрів України, профільних міністерств, Національного банку України та інших регуляторів є необхідною умовою досягнення економічної стійкості держави в поствоєнний період.

Як ми вказували вище, не лише органи державної влади, а й органи місцевого самоврядування беруть активну участь у процесах повоєнної відбудови нашої держави. Так, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» [10] органи місцевого самоврядування відіграють ключову роль у процесах післявоєнного відновлення на місцевому рівні, оскільки саме вони наділені повноваженнями щодо планування розвитку територій, управління фінансовими ресурсами та задоволення першочергових потреб територіальних громад.

Показово, що відповідно до загальних принципів місцевого самоврядування, діяльність органів місцевого самоврядування ґрунтується на пріоритеті інтересів територіальної громади; підзвітності та відповідальності перед населенням; самостійності у вирішенні питань місцевого значення. Саме тому органи місцевого самоврядування відіграють ключову роль у забезпеченні адресності та соціальної справедливості відбудови, оскільки вони безпосередньо взаємодіють з населенням; визначають першочергові потреби громади; забезпечують участь громадян у процесах ухвалення рішень.

Згідно з п. 22 ч. 1 ст. 26 вищевказаного нормативно-правового акта, до виключної компетенції сільських, селищних і міських рад належить затвердження програм соціально-економічного та культурного розвитку відповідної територіальної громади, а також внесення змін до них [10].

У контексті післявоєнного відновлення такі програми трансформуються у місцеві плани відновлення, які можуть включати: відбудову житлового фонду; відновлення об'єктів критичної та соціальної інфраструктури; розвиток місцевої економіки; підтримку малого та середнього бізнесу; заходи з реінтеграції внутрішньо переміщених осіб. Таким чином, органи місцевого самоврядування формують стратегічні та оперативні документи, що визначають напрями відбудови на локальному рівні.

Крім цього підкреслимо, що виконавчі органи сільських, селищних і міських рад забезпечують розробку прогнозів економічного і соціального розвитку території; підготовку та реалізацію відповідних програм; участь у реалізації державних та регіональних програм розвитку [10, ст. 27, 28]. Як вбачається, наведені, а також інші повноваження, передбачені Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» дозволяють органам місцевого самоврядування інтегрувати місцеві плани відновлення у державні та регіональні стратегії відбудови; брати участь у розподілі коштів державного бюджету та міжнародної допомоги, а також забезпечувати узгодженість місцевих проєктів із загальнонаціональними пріоритетами.

До цього додамо, що згідно зі ст. 60 цього ж Закону, територіальним громадам належить право комунальної власності на майно, у тому числі на об'єкти житлово-комунального господарства; транспортну, енергетичну та соціальну інфраструктуру; земельні ділянки комунальної власності тощо. Безпосередньо органи місцевого самоврядування здійснюють управління цими об'єктами, ухвалюють рішення щодо: реконструкції та відновлення пошкоджених об'єктів; будівництва нових інфраструктурних об'єктів; залучення інвесторів та реалізації проєктів державно-приватного партнерства. Таким чином, саме місцева влада безпосередньо реалізує значну частину відбудовних інфраструктурних проєктів.

Окремо слід акцентувати увагу на фінансових повноваженнях органів місцевого самоврядування. Відповідно до ст. 61 аналізованого Закону, такі самостійно розробляють, затверджують і виконують місцеві бюджети; забезпечують ефективне та цільове використання бюджетних коштів; здійснюють фінансовий контроль на місцевому рівні [10]. Наголосимо, що ці повноваження органів місцевого самоврядування повною мірою корелюють із положеннями Бюджетного кодексу України [11]. Зазначене свідчить про те, що у період післявоєнного відновлення органи місцевого самоврядування здійснюють розподіл коштів на першочергові потреби громад; контроль за використанням державних субвенцій та міжнародної допомоги; фінансування програм соціального захисту населення та відбудови інфраструктури. А контрольні повноваження сприяють забезпеченню прозорості, підзвітності та ефективності використання фінансових ресурсів на місцевому рівні.

Важливе значення у процесі повоєнної відбудови на місцевому рівні відіграє Державна стратегія регіонального розвитку на 2021–2027 роки [12]. Цей документ є обов'язковим для органів місцевого самоврядування й наразі побудована з урахуванням декількох аспектів, зокрема:

наслідків повномасштабної збройної агресії російської федерації проти України та їх впливу на територіальні громади і регіони, підвищення ролі безпеки та стійкості до зовнішніх чинників;

набуття Україною статусу кандидата на членство в ЄС, поглиблення ступеня виконання положень Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, та переходу до початку переговорів про вступ України до ЄС;

рекомендацій Організації економічного співробітництва та розвитку щодо необхідності оновлення Стратегії для забезпечення її зв'язку з процесом відновлення України [12].

При цьому законодавець наголошує, що заходи щодо реалізації державної регіональної політики спрямовуватимуться на відновлення інфраструктури, економічної активності, публічних послуг та балансу екосистем, створення

безпекових умов для повернення в регіони внутрішньо переміщених осіб, створення сприятливих умов для діяльності всіх суб'єктів господарювання на територіях відновлення, підтримку та ефективне використання потенціалу територій з особливими умовами для розвитку, поширення позитивного впливу регіональних полюсів зростання (міських агломерацій, міст) та територій сталого розвитку, що сприятиме зменшенню диспропорцій у розвитку територіальних громад та якості життя людини.

Пріоритетами регіонального розвитку в сфері відновлення на період до 2027 року є: 1) відновлення та розвиток інфраструктури, зокрема інфраструктури електронних комунікаційних мереж на принципах прозорості, підзвітності, сталості, інклюзивності, енергоефективності, адаптації до зміни клімату, захищеності та стійкості до безпекових загроз та економічної доцільності; 2) розвиток людського капіталу, відновлення підприємницької діяльності та зростання економіки на основі внутрішнього потенціалу територій та регіональних смарт-спеціалізацій; 3) відновлення балансу екосистем, постраждалих внаслідок збройної агресії російської федерації; 4) відновлення та розвиток системи надання соціальних послуг на регіональному та місцевому рівні. З огляду на наведене констатуємо, що перед органами місцевого самоврядування постає чимало завдань, спрямованих на комплексне післявоєнне відновлення. Для успішної їх реалізації й, як підсумок, втілення в життя якісних управлінських рішень, потрібні відповідні фінансові ресурси, кадровий потенціал й чітке, узгоджене законодавство.

Підбиваючи певні підсумки, зазначимо, що органи місцевого самоврядування є центральними суб'єктами реалізації політики післявоєнного відновлення на місцевому рівні. Вони здійснюють стратегічне планування розвитку територій, реалізують інфраструктурні проекти, управляють комунальною власністю, формують та контролюють місцеві бюджети, а також забезпечують адресність і соціальну справедливість відбудови.

Зазначимо, що правовий режим воєнного стану триває і на момент підготовки цієї наукової публікації, кількість знищеної української інфраструктури тільки зростає. Питання відновлення не просто стоїть на порядку

денному - деякі постраждалі регіони, де не ведуться активні бойові дії, вже відбудовують за приватні, державні або грантові кошти. Та сама система відбудови зараз досить ускладнена різними підзаконними актами й урядовими розпорядженнями. Тож, на наше переконання, існує потреба у розробленні Закону України «Про основні засади відновлення України», в якому буде деталізовано основні правові, організаційні та фінансові засади для здійснення ефективного, прозорого та підзвітного відновлення України.

Разом із розгалуженою системою суб'єктів публічного управління й належною законодавчою базою ще однією з ключових передумов ефективного післявоєнного відновлення України є забезпечення прозорості управлінських процесів, активне впровадження цифрових технологій та інституційна модернізація системи публічного управління. Масштабність відбудовчих заходів, значні обсяги бюджетних і міжнародних фінансових ресурсів, а також високі корупційні ризики зумовлюють необхідність застосування сучасних цифрових інструментів контролю та управління.

Післявоєнне відновлення передбачає максимальну цифровізацію адміністративних процедур, що закріплено у чинному законодавстві України, зокрема у законах «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» [13], «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» [14], а також у нормативних актах, що регулюють функціонування електронної системи публічних закупівель «Prozorro», зокрема, Закон України «Про публічні закупівлі» [15]. Ці правові інструменти формують основу для відкритості, підзвітності та мінімізації людського фактора у процесах розподілу та використання фінансових ресурсів.

Серед ключових цифрових інструментів післявоєнної відбудови слід виокремити такі, як: а) Реєстр пошкодженого та знищеного майна, який забезпечує централізований облік втрат, завданих унаслідок збройної агресії, та є підґрунтям для компенсаційних механізмів, страхування ризиків і планування відновлювальних заходів;

б) Платформа «Дія. Відновлення», що виступає інтегрованим цифровим середовищем взаємодії громадян, бізнесу та органів публічної влади у сфері

відновлення житла та інфраструктури, подання заяв, отримання компенсацій та контролю за реалізацією проєктів;

в) електронну систему моніторингу проєктів відбудови, яка дозволяє відстежувати етапи реалізації проєктів, джерела фінансування, виконавців і результати, забезпечуючи громадський контроль та аналітичну оцінку ефективності використання коштів.

Впровадження зазначених цифрових рішень сприяє зменшенню корупційних ризиків, підвищенню довіри громадян до органів влади, а також формуванню прозорого інвестиційного середовища. Для міжнародних партнерів та інвесторів цифровізація процесів відбудови є важливим індикатором інституційної спроможності держави та її готовності до ефективного управління фінансовими потоками. Таким чином, поєднання прозорості, цифровізації та інституційної модернізації виступає системним чинником забезпечення економічної стійкості України в період післявоєнного відновлення та інтеграції у європейський простір публічного управління.

Висновки. Державні інституції відіграють ключову роль у післявоєнному відновленні та формуванні економічної стійкості України. Вони забезпечують координацію процесів відбудови, створюють нормативно-правові рамки, формують фінансові інструменти, гарантують прозорість та ефективність використання міжнародної допомоги. Успішність відновлення значною мірою залежить від здатності держави забезпечити інституційну спроможність, модернізацію системи управління, цифровізацію процедур, розвиток людського капіталу та збереження макроекономічної стабільності.

Література

1. Ukraine - Fourth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA4) : February 2022 - December 2024 (English). URL: <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/099022025114040022>

2. Войтович Л. М., Федик М. В. Стратегія повоєнного відновлення економіки України в умовах євроінтеграції. *Економіка та суспільство*. 2024. № 65. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4493/4432>
3. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
4. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27.02.2014 р. № 794-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#Text>
5. Деякі питання Міністерства економіки, довкілля та сільського господарства: Постанова Кабінету Міністрів України від 25.07.2025 р. № 903. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/903-2025-%D0%BF#Text>
6. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991 р. № 1560-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text>
7. Про затвердження Положення про Міністерство фінансів України : Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 р. № 375. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/375-2014-%D0%BF#Text>
8. Про Національний банк України: Закон України від 20.05.1999 р. № 679-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14#Text>
9. Про Фонд державного майна України: Закон України від 09.12.2011 р. № 4107-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4107-17#Text>
10. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#n170>
11. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 р. № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>
12. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки: Постанова Кабінету Міністрів від 5.08.2020 р. № 695. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#Text>
13. Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги: Закон України від 05.10.2017 р. № 2155-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19#Text>

14. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг: Закон України від 15.07.2021 р. № 1689-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text>

15. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. № 922-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text>

References

1. World Bank Group (2025), "Ukraine fourth rapid damage and needs assessment RDNA4", available at: <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/099022025114040022> (Accessed 10 Dec 2025).

2. Voitovych, L., and Fedyk, M. (2024), "Post-war economic recovery strategy of Ukraine in the context of European integration", *Ekonomika ta Suspilstvo*, vol. 65, available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4493/4432> (Accessed 10 Dec 2025).

3. Verkhovna Rada of Ukraine (1996), "The Constitution of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

4. Verkhovna Rada of Ukraine (2014), The Law of Ukraine "On the Cabinet of Ministers of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

5. Cabinet of Ministers of Ukraine (2025), Resolution "Some issues of the Ministry of Economy, Environment and Agriculture", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/903-2025-%D0%BF#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

6. Verkhovna Rada of Ukraine (1991), The Law of Ukraine "About investment activities", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

7. Cabinet of Ministers of Ukraine (2014), Resolution "On approval of the Regulations on the Ministry of Finance of Ukraine" available at:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/375-2014-%D0%BF#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

8. The Verkhovna Rada of Ukraine (1999), The Law of Ukraine “On the National Bank of Ukraine”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

9. The Verkhovna Rada of Ukraine (2011), The Law of Ukraine “About the State Property Fund of Ukraine”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4107-17#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

10. The Verkhovna Rada of Ukraine (1997), The Law of Ukraine “About local self-government in Ukraine”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#n170> (Accessed 10 Dec 2025).

11. Verkhovna Rada of Ukraine (2010), “Budget Code of Ukraine”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

12. Cabinet of Ministers of Ukraine (2020), Resolution “On approval of the State Strategy for Regional Development for 2021-2027”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

13. The Verkhovna Rada of Ukraine (2017), The Law of Ukraine “On Electronic Identification and Electronic Trust Services”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

14. Verkhovna Rada of Ukraine (2021), The Law of Ukraine “On the features of the provision of public (electronic public) services”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

15. The Verkhovna Rada of Ukraine (2015), Law of Ukraine “On Public Procurement”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text> (Accessed 10 Dec 2025).

Стаття надійшла до редакції 15.12.2025 р.